

ikke anerkjender, at deres Forretninger ere vigtige og maae udføres med Omhyggelighed; men, efterat Thinget med Udvalget har antaget i § 2, at den egentlige Forstplan skal lægges af Skovrideren og to andre sagkyndige Forstmænd, vil det være mindre nødvendigt at tillægge disse Taxatorer saa stor Vigtighed, at de skulde tillægges saa stor Gage, som Udkastet oprindeligt har villet tillægge dem, idet det maa ansees som tilstrækkeligt Vederlag, naar Forstcandidater, endogsaa af de dygtigere og bedre, kunne erholde 600 Rbd. derfor om Aaret. Hvad angaaer Assistenten ved det kjøbenhavnske Skovridersdistrict, da har Udvalget bibeholdt den Gage, som var foreslaet i Udkastet, saavel som den fornødne Sum til Hestehold. Man har anseet det for nødvendigt, at der for det kjøbenhavnske District ansættes en saadan Assistent, saalænge som man vil, saaledes som det for Tidens er, at Skovrideren ikke blot skal være Skovrider, men tillige Sløtsforvalter og have Tilsyn med Dyrehaven med de mange Jagt- og Lyftveie. Det er et meget betydeligt og besværligt Arbejde, han har af de nævnte Forretninger, og der kan ikke være Tvivl om, — saaledes har det stillet sig for Udvalget — at man neppe vilde kunne overdrage disse Forretninger mod et billigere Vederlag til nogen anden Embedsmænd end til Skovrideren paa det 1ste kjøbenhavnske District. Imidlertid har man i Analogie med, at man har indstillet, at Brændselsdeputaterne skulde bortfalde for Skovriderne og Dverforsterne, tillige indstillet, at disse Assisterer heller ikke burde have de intenderede Brændsdeputater.

Røster: I Anledning af et andet Lovforslag, som for ikke meget lang Tid Siden forhandlede her, hed det om Procenter, at de vare en Indtægt, som var uværdige og upassende for Embedsstanden. Vi høre nu igjen Tale derom i det Lovforslag, som er forelagt fra det samme Ministerium, hvorfra det foregaaende Lovforslag var fremkommet. Jeg anseer det ikke for mindre vigtigt at udtale, at Procenter ere i dette Tilfælde ligesaa urigtige og uværdige for Embedsstanden, som i hiint Tilfælde, og jeg vilde ønske, at den Passus i denne Paragraph, som angaaer disse Procenter, maatte gaae ud af Lovforslaget, og

jeg anseer det for saameget mere ønskeligt, som det, at Procenterne skulde kunne stige til 400 Rbd., er et temmeligt stort Tillæg til de allerede ret gode Gager, som ere tilstaaede de vedkommende Embedsmænd. Hertil kommer, at jeg anseer det Pirringsmiddel, som ligger i disse Procenter, for at være uforløbent, thi det kan ikke være nogen Skovrider eller Plantør tilladt at hugge Mere i Skoven, end netop er fornuftigt og fornødent, og han kan ikke hugge mere, end det kan være rimeligt at fremsætte paa det Marked, som tilbyder sig. Jeg antager det saaledes ikke for nyttigt for hele Skovvæsenets Tary, at denne Opmuntring ved Procenter finder Sted. Skulde jeg feile i disse Anskuelser, skulde det gjøre mig ondt, da vi saa her komme til at handle principstridigt ved at billige en Ting, som vi i en anden Sag have antaget at være forkastelig.

Formanden: Dette mener jeg vil ikke kunne finde speciel Afgjørelse under denne Behandling, da den ærede Landsktingsmand ikke har forlangt nogen Deling af Afstemningen; det maa være forbeholdt den tredie Behandling.

Røster: Jeg har kun villet henstille til Udvalget, om det ikke nærmere vilde tage det under Overveelse.

Stampe: Jeg kan rigtignok ikke være enig i den Indstilling, som det ærede Udvalg har gjort med Hensyn til Gagen for Skovtaxatorer. Naar man ser hen til deres Vigtighed og besværlige Forretninger, formener jeg, at disse Taxatorer ikke bør stilles ligesom i Klasse med de Assisterer, som ansættes ved Skovene; deres Gage vil blive omtrent den samme. Jeg maa tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at en Skovtaxator bør besidde særdeles Dygtighed og Indsigt i sit Fag, naar de Forretninger, han skal udføre, skulde være til nogen væsentlig Nytte, og disse Forretninger skulde jo være Grundvolden for hele Skovbehandlingen, ligesom disse Forretninger ogsaa ere besværlige og foranledige, at disse Personer næsten altid, om jeg saa maa sige, maae ligge paa Reiser og bestandigt færdes i Skovene, og deres Forretninger indfranke sig langt fra, saaledes som Uindviede maaskee kunde